

Не кажете ли ви да су још четири мјесеца па ће настати жетва? Ето, велим вам: подигните очи своје и видите њиве како се већ жуте за жетву. И који жање прима плату, и сабира род за живот вјечни, да се радује заједно и који сије и који жање.

Јер у томе је истинита ријеч, да је други који сије, а други који жање.

Ја вас послах да жањете гдје се ви нисте трудили; други су се трудили, а ви сте у труд њихов ушли.

А из града онога многи од Самарјана повјероваше у њега за ријеч жене која је свједочила: Каза ми све што учиних.

Када, дакле, дођоше к њему Самарјани, мођаху га да остане код њих; и остаде ондје два дана.

И много их више вјерова за ријеч његову,

Те жени говораху: Сад не вјерујемо више због твога казивања, јер сами смо чули и знамо да је ово заиста Спаситељ свијета, Христос.

Недеља Самарјанке
Св. Мученица Пелагија Тарсијска
Јеванђеље по Јовану
(Зач. 12. Гл. 4, ст. 5 – 42)
Дела апостолска
(гл.11., ст. 9 – 26 и 29-30)

При храму Св. Константина и Јелене свакодневно се савршавају богослужења:

јутарња: 7:30 часова

вечерња: 17 часова

Света Литургија

Средом 7:30 часова

недељом и празником: 8 часова

КУПОВИНОМ СВЕЋА У ЦРКВИ ПОМАЖЕТЕ СВОЈУ ЦРКВУ

www.svkonstantin.org E-mail: crkva@svkonstantin.org

Телефон храма: 018/ 535 333 ; 539 383

Истинита побожност

“Бог је Дух”

У литургијском кругу Педесетнице Васкрсли Христос свагдаприсутан међу нама. Пошто нам Га је представила као Господара материјалног света кроз исцелењем раслабљенога у причи коју смо чули прошле недеље, Црква сада стреми вишем, и приказује нам Га Господарем и духовнога света. Показавши Га исцелитељем тела, сада нас поучава да се са Њим можемо сусрести и као са животодавцем душа.

Свети Дух у нашем животу

Христов дијалог са женом Самарјанком нам открива да је духовно мртвом човеку неопходно оживети пре свега свој дух како би и васкрсао. Христос жени Самарјанки дарује Духа Светога, Духа спасења; Духа неисцрпнога живота; Духа праштања; Духа силе; Духа познања; Духа очишћења; Духа оживотворења; Духа љубави. Потребу за једним таквим Духом има човек свакога доба и сваке епохе, а нарочито човек наше епохе. Присуство Духа Светога у једном обездуховљеном свету је данас засушна потреба. Онај који прихвати овога Духа бива духоносац. Онај који се напије “живе воде”, коју Христос нуди Самарјанки, али и свима нама, и сам постаје један неисцрпни извор. Такође, онај који прихвати Духа у животу своје, усмерен је на истинску и исправну побожност и веру у Бога.

Дух и истина

Уверење да се треба “клањати Оцу у духу и истини” тера нас на будност и подсећа нас да начин вере у Бога никакве нема везе са лажним задовољавањем наше савести, са површним држањем слова, квантитетом нашег делања, утилитаристичким поимањем задобијања награде за учињена дела. Такође, никакве везе не може имати са формализовањем нашег односа према Богу кроз установљене сувопарне речи и изразе, без проживљавања њиховог садржаја.

“У духу и истини” означава живот у Христу и живот у Духу Светоме. Другим речима, то означава живот у Цркви: једне Цркве која представља живо тело Господа Христа, а не институцију мртвога закона. Велика нам опасност прети од робовања лажи мртве формалности побожности. Дух истине нас води до једне здраве побожности, далеко од једног свесног или несвесног “нашег” световнога духа, који може да се нађе у страшној обмани.

А чињеница је да је у последње време у оље побожности продрла нека врста посветовњачења. Зато у размишљањима многих људи, који долазе у Цркву да се венчају или да крсте своју децу, постоји некакво замешатељство о томе шта је брак или крштење: света тајна или јавна манифестација, церемонија.

Зато нас, дакле, две суштинске речи: “дух” и “истина”, из данашње јеванђелске приче, доводе до вишњег поимања о Богу и о начину побожности. Дух Свети је дар Божји који се човечанству нуди и дарује кроз Христа. Са друге стране, истина није задобијање интелектуалних способности човекових, већ је то откривање Бога. Истина није једна идеја, већ личност; то је један живот који се жртвује како би оживотворио човека. А та личност, то лице, јесте Васкрсли Христос са којим се сусрела жена Самарјанка. Сусрет свакога човека са Њим представља догађај који карактерише и који се пружа кроз сва времена.

Јеванђеље по Јовану

Тако дође у град самаријски звани Сихар, близу села које даде Јаков Јосифу, сину својему.

А ондје бијаше извор Јаковљев. Исус пак уморан од пута сјеђаше тако на извору; бјеше око шестога часа.

Дође жена из Самарије да захвати воде. Рече јој Исус: Дај ми да пијем.

Јер ученици његови бијаху отишли у град да купе хране.

Рече му жена Самарјанка: Како ти, који си Јудејац, тражиш од мене жене Самарјанке да пијеш? Јер се Јудејци не друже са Самарјанима.

Одговори Исус и рече јој: Кад би ти знала дар Божији, и ко је тај који ти говори: дај ми да пијем, ти би тражила од њега и дао би ти воду живу.

Рече му жена: Господе, ни ведро немаш, а студенац је дубок; одакле ти онда вода жива?

Еда ли си ти већи од оца нашега Јакова, који нам даде овај студенац, и он из њега пијаше и синови његови и стока његова?

Одговори Исус и рече јој: Сваки који пије од ове воде опет ће ожедњети;

А који пије од воде коју ћу му ја дати неће ожедњети довијека, него вода коју ћу му дати постаће у њему извор воде која тече у живот вјечни.

Рече му жена: Господе, дај ми ту воду да не жедним и не долазим овамо да захватам.

Рече јој Исус: Иди, зови мужа својега, и дођи овамо.

Одговори жена и рече: Немам мужа. Рече јој Исус: Добро каза: немам мужа;

Јер си пет мужева имала, и сада кога имаш није ти муж; то си право казала.

Рече му жена: Господе, видим да си ти пророк.

Оци наши клањаху се Богу на гори овој, а ви кажете да је у Јерусалиму мјесто гдје се треба клањати.

Рече јој Исус: Жено, вјеруј ми да долази час када се нећете клањати Оцу ни на гори овој ни у Јерусалиму.

Ви се клањате ономе што не знате; а ми се клањамо ономе што знамо; јер је спасење од Јудејаца.

Али долази час, и већ је ту, када ће се истински богомољци клањати Оцу у духу и истини, јер Отац тражи да такви буду они који му се клањају.

Бог је дух; и који му се клањају, у духу и истини треба да се клањају.

Рече му жена: Знам да долази Месија звани Христос; кад он дође, објавиће нам све.

Рече јој Исус: Ја сам - који говорим с тобом.

И утом дођоше ученици његови, и зачудише се што са женом разговара, али ниједан не рече: шта тражиш, или што говориш са њом?

А жена остави свој крчаг и отиде у град и рече људима:

Ходите да видите човјека који ми каза све што сам учинила. Да није он Христос?

Изиђоше, дакле, из града и пођоше њему.

А у међувремену мољаху га ученици његови говорећи: Рави, једи!

А он им рече: Ја имам јело да једем за које ви не знате.

Тада ученици говораху међу собом: Да му неко не донесе да једе?

Исус им рече: Јело је моје да вршим вољу Онога који ме је послао, и извршим његово дјело.